Ώρολόγιον - Μεσονυκτικόν

Τῆς Κυριακῆς

Όκτώηχος - Ήχος δ'.

Τῆ Κυριακῆ Πρωΐ

Μηναΐον - ΤΗι Ι΄ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Άγίου Ἱεοομάοτυοος Χαραλάμπους

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῷσον, Ἁγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώοησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειςασμόν, ἀλλὰ ςῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηςοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Άμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν Χοιστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν αὐτῷ, Χοιστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιομῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ απὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν

ανομίαν μου έγὼ γινώσκω, καὶ ἡ άμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνω ήμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ίδοὺ γὰο ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν άμαρτίαις ἐκίσσησέ με ή μήτηρ μου. Ιδού γὰο ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κούφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲο χιόνα λευκανθήσομαι. Άκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφοοσύνην άγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν άμαςτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον έν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ήγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με έξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου άγαλλιάσεται ή γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ότι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν όλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετοιμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῆ εὐδοκία σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ίερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανών Τοιαδικός. 'Ωιδὴ α'.

'Ηχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοιάδα θεαρχικήν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικήν δὲ φύσιν τῶν τοιῶν, συναΐδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχρίσθης ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως, θεουργικῷ ἐλαίῳ ὁ Υίός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Δόξα.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς τρισήλιε, τὰ Σεραφεὶμ οὐ φέροντα ὁρᾳν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Άφοάστως τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτοούμενον ἀρᾶς, τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἕνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

ωιδή γ'.

*Ηχος δ'. Οὐκ ἐν σοφία.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς.

Ρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἁγίοις τὸ ποὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χοιστέ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον. Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Πατριάρχη, Ἀβραὰμ ὅτε ὤφθης, ἐν σχήματι, ἀνδρικῷ, τριττὴ μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Δόξα.

Ό χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἶς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἄπασι, ἡῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υίοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, ἑνικὴν καὶ τοιλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ όμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες Γενοῦ ἡμῖν ἵλεως.

Δόξα καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** ^{*}**Ηχος δ'.** *Ταχὺ* προκατάλαβε.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἀεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ω ιδή δ'.

Ήχος δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξη.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς.

Υπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφείμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξη Θεὲ ἀκατάληπτε.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μεριστὴν οὖσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἄμα τῆ μιᾳ κυριότητι, ἀπεριόριστον, μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Δόξα.

Νοῦς ὁ ἄναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων, Θεόν καταγγέλλομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Όπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς ποοκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεὶς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσε.

'Ωιδή ε'.

*Ηχος δ'. Έξέστη τὰ σύμπαντα.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέφα, καὶ Υίόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναΐδιον ὕπαφξιν.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον ἑνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγή, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Δόξα.

Ώς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι πιστῶς. Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν ποὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισάριθμον, θεαρχίαν κατήγγειλεν.

ωιδή ζ΄.

*Ηχος δ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐνέφηνεν, ὁ Πατὴο ἐκλαλῶν τὴν υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χοιστῷ βαπτισθέντι ὁρώμενον διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τοιττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ως εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Δόξα.

Μετάρσιον, ύψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα.

Ἡχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υίὸν γεννητόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἄναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἥν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν, τριὰς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Ήχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν χοόνων ἐπέκεινα, καὶ ποὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χοόνω ἐκύησας, ὑπεοφυῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου, πάντας ἀξίωσον.

'Ωιδή ζ'.

Ήχος δ'. Έν τῆ καμίνφ.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι.

Δόξα.

Ρήσεις άγίων, Υποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἕνα τῶν αἰώνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ό κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργός, ἄφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος, ἐξ άγνῆς Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

ωιδή η'.

Ήχος δ'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία, ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῆ καρδία μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρόν, δεῖξόν με κράζοντα Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία, ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῆ καρδία μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρόν, δεῖξόν με κράζοντα Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριὰς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σήν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις ὕπαρξις, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργὲ Τριὰς Μονάς, φρούρει τήν ποίμνην σου, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

'Ωιδή θ'.

Ήχος δ'. Άπας γηγενής.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Όλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι· Σώσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. (Δίς)

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Όλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστουργὸν καὶ ὁύστην μου, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι Σώσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. (Δίς)

Δόξα.

Ύψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σὲ τὸν Ύψιστον, φώτισον ταῖς λάμψεσιν, ἀχράντοις, Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἡλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἄναρχον ἀϊδιον, οὐσίαν μίαν, τρία δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς άγνῆς Θεομήτορος.

Εἰ οὐκ ἐτελέσθη ή Λιτὴ εἰς τὸν Έσπερινόν, τὰ έξῆς:

Ἰδιόμελα. Τοῦ Ὁσίου. Τοῦ Μηναίου - - - Ἡχος α'.

Εὐφοαίνεσθε ἐν Κυοίω πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιοτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους, ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι, ἀπαρυόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ὁεῖθρα, τῆς πανώλους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ήχος α'.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπες, τῆς οὐρανῶν βασιλείας οἰκήτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ κόσμου παναοίδιμε, τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα, ἐν τῆ γῆ κατέλιπες, ἴαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι καὶ ἁπτομένοις μετὰ πόθου, τὴν δὲ πάντιμόν σου κάραν, ἡ Ἑλλὰς

ἐκτήσατο πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον, δι' ἦς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ θείας χάριτος.

5 H χ o ς α' .

Πίστει καὶ πόθω ἀναφλεχθείς, τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίω τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὤσπερ κλίμακι χρησάμενος, ἀνῆλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας κἀκεῖθεν τῆ θεόθεν δοθείση σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τελοῦντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ τοὺς σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένους, Μάρτυς Χαράλαμπες.

$^{\circ}$ H χ o ς α' .

Τὰ τοῦ πονηφοῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυνας Ἅγιε, τῆ τῶν σῶν ἄθλων ἀντιτυπία καὶ κατήσχυνας ὄφιν τὸν ἀφχέκακον, καὶ τὸ τούτου ὄφγανον, Σεβῆφον τὸν ἀσεβέστατον. ἀκλινεῖ γὰφ διανοία τῆ πέτφα ἐφηφεισμένος τῆς πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας διὸ αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν πεφιτφέψαι τὴν στεἀξάν σου εὐσέβειαν. Ἀνθ' ὧν ἐν οὐφανοῖς συγχοφεύεις Ἁγγέλοις, καὶ πφεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲφ τῶν πίστει καὶ πόθω τιμώντων ἐν ἄσμασι, τὴν πανσεβάσμιον κάφαν σου.

Ήχος α'.

Μεγαλομάςτυς Άθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Χαράλαμπες γενναιότατε, σὺ ὁωμαλέω φρονήματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σταδίω ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς προσκαίρων. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμενος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἁγγέλων, ἀπαύστως τὸν Χριστόν,

ον Υίον Θεοῦ παξόησία ώμολόγησας, ίκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ τὴν πανώλεθον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον, ἡμᾶς παντοίων ἀεί, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθω ἀσπαζομένους τήν σεβάσμιον κάραν σου, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἑορτάζοντας.

3 H χ o ς α' .

Τωμαλεότητι φρενῶν ἀχυρωμένος θεσπέσιε, τὰς βασάνους τῶν ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὥρμησας πρὸς τὰ σκάμματα, τῷ δὲ θείῳ Πνεύματι λαμπρυνθείς τὴν διάνοιαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν σεβάσμιον κάραν σου.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλομάςτυςες πάντες, εὐωχηθῶμεν ἐν τῆ πανσέπτω πανηγύςει τοῦ Ἀθλοφόςου, καὶ πνευματικῶς πανηγυςίσωμεν· Σήμεςον γὰς συγκαλεῖται ἡμᾶς, ἡ πανσεβάσμιος πανήγυςις, Χαςαλάμπους τοῦ Ἱεςομάςτυςος, τςάπεζαν ἡμῖν παςατιθεμένη, τὰς ἀςιστείας τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ Κεφαλήν, ἰάματα ὡς νάματα βλύζουσαν, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῆ προσιοῦσι, καὶ ἀςυομένοις ἐξ αὐτῆς ἴασιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

$^{\circ}$ Ηχος πλ. α'.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα. Εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τριαδικά Μεγαλυνάρια

Τοῦ Ώρολογίου - - -

Ήχος β'.

Άξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, ἄναρχον Πατέρα καὶ παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρός, ἀρρεύστως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον 'Ον φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβείμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, φόβω δοξάσωμεν.

Ύμνήσωμεν πάντες θεοποεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέοα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τοισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν, καὶ Κυριότητα.

Ἐκ νεκοῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υίόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τοισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειςασμόν, ἀλλὰ ςῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηςοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Άμήν.

Απολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ώς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χοιστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ διὸ ἐν παὐδησία Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἠμας.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Έν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, Χοιστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ποεσβείαις τῆς παναχοάντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητοός, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Εὐξώμεθα ύπὲς εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπες τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Υπέο τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Υπέο τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Υπέρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Υπες τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ύπες τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Υπέρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ήμᾶς.

Ύπες τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὕχεσθαι ὑπὲς αὐτῶν.

Υπέρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ύπες τῶν ἐν θαλάσση καλῶς πλεόντων.

Υπὲο τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲο εὐφοοίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲς πάντων τῶν ποοαναπαυσαμένων πατέςων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲο ἑαυτῶν, τὸ Κύοιε, ἐλέησον. Κύοιε, ἐλέησον. Κύοιε, ἐλέησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Άμήν.)